

מ"ת 2647/10/21 - מדינת ישראל נגד איוב רבאדי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 דצמבר 2021

מ"ת 2647-10-21 מדינת ישראל נ' רבאדי(עציר)

לפני כבוד השופט יעקב דנינו

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

המשיב

איוב רבאדי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מיי אלחג'וג'

ב"כ המשיב עו"ד נאשף דרוויש

המשיב באמצעות שב"ס

פרוטוקול

ב"כ המשיב:

בעניינו של המשיב התקבל תסקיר, נבקש מביהמ"ש לאמץ את המלצות התסקיר, אני מפנה לשורה התחתונה להתרשמות של שירות המבחן והחלופה המוצעת, בסופו של יום נמצאו ראיות לכאורה ואין התנגדות לעילת המעצר, אני חושב שהדברים ברורים אבקש מביהמ"ש לבחון את הערבים עצמם ולאמץ את ההמלצה.

ב"כ המבקשת:

אנחנו מתנגדים לבקשה. מעצר של המשיב מדבר בעד עצמו. המשיב סיכן חיי אדם תוך שנמלט משוטרים בשעה שאף מגיע למהירות של 210 קמ"ש, עבר קו הפרדה רצוף וגרם למספר לא מבוטל של כלי רכב לבלום ולסטות. לא שמע לקריאות השוטרים ונציגי החוק לעצור. בבש"פ 4206/21 כב' השופט עמית ציין בין היתר בגין עבירות סיכון חיי אדם, מצטט, "הנה כן לפנינו דפוס התנהגות של עבריינות רחוב ועבריינות כביש ובריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של בטחון הציבור ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין העבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי יצן דמו וכך מתווסף עברו הפלילי שבגינו ריצה אף מאסר בפועל והיום תלוי ועומד כנגד כתב אישום בגין עבירות דומות ובין היתר שימוש בכוח ובאיומים, למנוע מעצר והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו ונהיגה פוחזת, מספר ההליך 41819-04-19 בביהמ"ש. למשיב עבר פלילי בתעבורה אשר במיוחד ולכן בשכלול העושה והמעשה אנו סבורים שדינו של המשיב להיעצר עד תום ההליכים שכן ההתעלמות שלו מנציגי החוק מלמדת בין היתר על אדם שביהמ"ש האחראי על אכיפת החוק וקיומו לא יכול לתת בו אמון כשם שלא הקשיב לשוטרים, כך לא יקשיב

לביהמ"ש ובאשר לתסקיר שירות המבחן, התסקיר עומד על כך ומציין כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה מהמשיב והערכת הסיכון של שירות המבחן אומר בהרחבה לכך שהמשיב לא מפנים את חומרת מעשיו והוא מקל בחומרת מעשים אלה וכי בשנתיים האחרונות הוגשו נגדו שני כתבי אישום בעבירות דומות. כמו כן שירות המבחן התרשם שקיימת רמת מסוכנות להישנות עבירות בתחום התעבורה. שירות המבחן לא בא בהמלצה חד משמעית לשחרור אלא כותבים לגבי חלופה שהם התלבטו. לאור כך ששירות המבחן מציין שהוא התלבט, מסוכנות גבוהה אנו סבורים שלא ניתן לתת אמון במשיב עצמו הגם והערבים ימצאו ראויים במיוחד לאור התנהלותו בחקירה, אני מפנה את ביהמ"ש לבש"פ 8046/21 שאומנם שם דובר בעבירות אחרות, אך הקביעה הנורמטיבית בביהמ"ש העליון נקבע כי קיימים מקרים שנסיבותיהם עלולים להצדיק מעצר עד תום ההליכים אף ללא צורך בהזמנת תסקיר בין השאר במקרים שבהם לא ניתן לתת אמון בנאשם על רקע ביצוע עבירות חוזרות ונשנות מצדו, לאור האמור נעמוד על בקשתנו למעצרו של המשיב עד תום ההליכים

ב"כ המשיב:

לגבי ההתנהגות של המשיב בחקירה שחברתי הפנתה, אני לא מבין באיזו התנהגות מדובר, אני מזכיר שהאיש צועק לחפותו ואנחנו רוצים לנהל את התיק. על אף התשתית הראייתית והקביעה הטכנית אבל כוונתנו לנהל את התיק ובסופו של יום נצליח להוכיח את חפותו ככל שחברתי מתכוונת למשהו מיוחד ספציפי וחריג בחקירה נבקש שחברתי תפנה אליה. חברתי ממדברת על מקרים שאין צורך להזמין תסקיר או ברור כי התוצאה היא מעצר עד תום ההליכים לאור התוצאה של האיש אבל זה לא מהקרה אנחנו לא נמצאים במקרה הזה, חברי סברו שיש להורות על מעצר עד תום ההליכים וטענו מה שטענו בפני כב' השופט אבו טהה והוא דחה את טענותיהם, עדיין יש מקום לבחון חלופת מעצר. הקשבתי לטענות של חברתי והנתונים שהעלתה, חומרת האירוע היא ברורה, הנתונים שלו והעובדה שיש לו תיקים קודמים ושתי הרשעות קודמות היו מונחות לפני בפני כב' השופט אבו טהה גם ההתנהגות שלו הייתה מונחת בפניו, מה חברתי מבקשת שביהמ"ש יקבע? אני סבור שזה מנוגד לחוק, המסוכנות שקיימת בעניינו של האיש הזה היא מסוכנות ממוקדת בכביש ברגע שמרחיקים אותו מהכביש נוכל לאיין את המסוכנות ונוכל לתת לה מענה כאשר מדובר בחלופה בדמות מעצר בית היא חלופה שיכולה לתת מענה, החלופה הזו בעניין המשיב הזה, ההתלבטות לא הייתה אם יש או אין מקום להמליץ על שחרור למעצר בית, בסופו של יום זה המבחן, היא ידעה גם לברור את המפקחים, וידעה כי בעניינה של האימא שלא יכולה להוות מפקחת ראויה ופסלה אותה והמליצה על שלושת המפקחים שנמצאים כאן, לכן אני מזמין את ביהמ"ש להתרשם מהמפקחים וזה יכול לסייע.

החלטה

החלטה תינתן בשעה 12:30.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשפ"ב, 19/12/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב דנינו, שופט

הערת ביהמ"ש:

השעה כעת 13:53, ומאחר שלא הייתה התייצבות עד הנה ע"י ב"כ המשיב לשם שמיעת ההחלטה, הוברר זה עתה כי עורכת הדין עינת סופר בסרגליק תשמע ההחלטה בשמו של ב"כ המשיב.

החלטה

ביום 3.10.21 הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בהחלטת חברי, כב' השופט אבו טהה, מיום 27.10.21, נקבע כי התשתית הראייתית הנסיבתית לחובת המשיב היא משמעותית, ואין בה כל כרסום כטענת הסנגור. כן נקבע כי קיימת עילת מעצר, תוך שפורט עברו הפלילי של המשיב משנת 2017, בעבירות של חבלה במזיד ברכב, נהיגה פוחזת של רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין עבירות אלו נדון המשיב למאסר בפועל לתקופה בת שישה חודשים ועונשים נלווים. לצד זאת, הורשע המשיב באותה שנה בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ותקיפה סתם, בגין נדון למאסר בפועל לתקופה בת תשעה חודשים ועונשים נלווים.

לאור האמור, הורה ביהמ"ש על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב, תוך שצוין כי אין בהפנייתו לקבלת תסקיר כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום, בשים לב למדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות מושא כתב האישום.

בתסקיר שהתקבל ביום 16.12.21 צוין כי מגיליון רישומו הפלילי של המשיב עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אשר בגין נדון לשני עונשי מאסר בפועל. עוד עולה כי הוגש נגדו כתב אישום נוסף בשנת 2019 בגין עבירות נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר. מעיון בגיליון רישומו התעבורתי עולה כי לחובתו 26 הרשעות קודמות בגין עבירות תעבורה מגוונות, וכי הוגשו שני כתבי אישום נוספים. לצד זאת, המשיב נדון למספר פסילות רישיון בפועל ופסילות רישיון מותנות.

בהתייחסותו לעברו הפלילי והתעבורתי, ניכר צמצום משמעותי של חומרת העבירות שביצע. שירות המבחן התרשם מניסיונותיו של המשיב למזער את חלקו בהן, מנטייתו להשליך האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים סביבתיים ומהצגת עמדה קורבנית ומיתממת, המבקשת להסיר כל אחריות באשר להתנהגותו החמורה והמסוכנת.

מדברי המשיב עולה כי עם שחרורו מתקופת המאסר אשר ריצה בשנת 2018, השתתף בקבוצה טיפולית לעוברי חוק מתחום התעבורה במסגרת הרשות לשיקום האסיר, וכי השתתפותו זו הייתה משמעותית ומלמדת עבורו. ואולם, שירות המבחן התרשם שבקשת המשיב להשתלב בקבוצת טיפול נוספת כיום, מונעת ממניעים חיצוניים, מתוך שאיפה לשפר את מצבו המשפטי ולא מתוך הכרה בדפוסיו או מתוך רצון לבחון את אופן התנהלותו.

עמוד 3

אשר להערכת הסיכון, צוין בתסקיר כי ההתרשמות היא שהמשיב הוא בעל דפוסים בלתי בשלים, הבאים לידי ביטוי, בין היתר, ביכולות תעסוקתיות נמוכות, באימפולסיביות ובהעדר מחשבה מקדימה להתנהגות, וביכולת מצומצמת של ויסות דחפים. **לאור זאת, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות תעבורה.**

חרף האמור, התרשם שירות המבחן כי בכוחם של שלושת אחיו המוצעים לשמש כמפקחים, ולצמצם הסיכון לביצוע עבירות נוספות. זאת, הגם שאלה הביעו הפתעתם ממעורבותו באירוע הנוכחי. לפיכך, הומלץ על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בפיקוח אחיו, וכן על הטלת צו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה.

בדין היום טען ב"כ המשיב כי יש להפנות 'לשורה התחתונה' של התסקיר, כהגדרתו, ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בית מלא, בבית אמו ביישוב חורה, בפיקוח שלושת אחיו.

ב"כ המבקשת טענה, מנגד, כי יש ליתן הדעת לחומרת העבירות בהן מואשם המשיב, ולהלכה הנוהגת בעניין עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בענייננו, המשיב לא שעה לקריאות השוטרים לעצור, ואין להניח כי יטה להקשיב להוראות ביהמ"ש, ככל שיוחלט על שחרורו.

כן נטען כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי עורכת התסקיר התרשמה מרמת מסוכנות גבוהה מהמשיב, הנשענת, בין היתר, על כך שניכרת מגמת רצידיוויסטיות בהתנהלותו, בשים לב לכך שזה מבצע עבירות תעבורה חוזרות ונשנות. בגין כך, הוגשו נגד המשיב בשנתיים האחרונות שני כתבי אישום בעבירות דומות.

ב"כ המשיב הוסיף וטען כי למרות שנקבעו ראיות לכאורה ביחס לביצוע העבירות על ידי המשיב, אין בכך כדי לייתר הצורך בבחינת החלופה. העובדה כי ביהמ"ש הורה על הפניית עניינו לקבלת תסקיר, חרף עברו הפלילי והתנהגותו הלכאורית בתיק דנא, מלמדת כי ראוי להיעתר להמלצת שירות המבחן. כן נטען כי מסוכנותו של המשיב היא ממוקדת, כבביש, וניתן לאיין מסוכנות זו באמצעות חלופה הולמת.

דין והכרעה

עיון בכתב האישום מלמד כי המשיב נהג לכאורה בצורה פראית ובמהירות מופרזת, חריגה ביותר, שהגיעה ל-210 קמ"ש. המשיב המשיך בנהיגתו הפרועה משך זמן לא מבוטל, תוך התעלמות מופגנת מקריאות השוטרים לעצור ותוך סיכון ממשי של המשתמשים בדרך. בנסיעתו עקף המשיב כלי רכב שנסעו לפניו בכביש, חרף העובדה כי בכביש היה קו הפרדה רצוף ושדה הראייה היה מוגבל בשל עיקולים בכביש. בעת העקיפות, נדרשו כלי רכב שונים, ובכללם משאית, לסטות מנתיב נסיעתם לעבר מעקה הבטיחות, על מנת למנוע את ההתנגשות בהם. נהג רכב אחד שסטה לשוליים, אף עלה על מחזיר אור שעמד בשולי הכביש ורמס אותו, ואך בנס לא נגרמו נפגעים בנפש.

מעשים אלו מעידים, מעצם טיבם, על מסוכנות אינהרנטית בעוצמה גבוהה. הימשכות הנסיעה בקטעי כביש שונים מלמדת כי לא מדובר בכשל רגעי, שאף בו אין להקל ראש, כי אם בהתנהלות בריונית. רק לאחרונה נדרש כב' השופט י. עמית למקרה בעל מאפיינים דומים, תוך שדחה החלטה שהורתה על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. ביהמ"ש קבע:

"דפוס ההתנהגות האימפולסיבי של העורר מלמד על מסוכנותו, והדברים מקבלים משנה תוקף משנתברר כי אין זו הפעם הראשונה בה חוטא העורר בבריונות כביש. עיינתי בכתב האישום המתוקן בו הורשע העורר על פי הודאתו ביום 11.5.2020, כשנה לפני האירוע נשוא כתב האישום שלפנינו. בכתב האישום המתוקן באותו תיק נאמר כי ביום 11.8.2017 העורר "נסע עם רכבו וניסה לעקוף את רכבו של המתלונן. לאחר שהאחרון לא

אפשר לו לעשות זאת, עצר הנאשם את רכבו ליד המתלון ברמזור. הנאשם יצא מהרכב ונתן מספר סטירות למתלון. כמו כן, בעט הנאשם בדלת הנהג". הנה כי כן, לפנינו דפוס התנהגות של בריונות רחוב ובריונות כביש, ו"בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של 'בטחון הציבור', ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי 'יִצָּן דמו'" (החלטתי בבש"פ נתנאל לוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (16.3.2011)), ולכן יש להוסיף את תסקיר המעצר הלא מלהיב, בלשון המעטה, והעובדה כי שירות המבחן מצא שלא לבוא בהמלצה לגבי העורר... (בש"פ 4206/21 עלאא הלסי נ' מדינת ישראל).

מטעם זה. הכלל הנוהג בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הוא מעצר מאחורי סורג ובריה, וכי גם גיל צעיר והעדר עבר פלילי, אינם בגדר תבחינים המחריגים את הכלל (בש"פ 1750/13 ובש"פ 9589/17). אכן. אף במקרים בהם מדובר בביצוע עבירות חמורות לכאורה, וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ביניהם, ברי כי אין מדובר בקביעה קטגורית שלא תיתכנה חלופות מעצר כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. הכול תלוי במארג הנתונים הרלוונטיים, ובהם העבירות הפרטניות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצוען, עברו הפלילי ויתר נתוני האישים, היתכנותה הקונקרטית של חלופת מעצר ועמדתו של שירות המבחן (בש"פ 2192/20 אל צנעא נ' מדינת ישראל).

בחינת תצרך ההיבטים במקרה דנא, מלמדת כאמור על דפוסי התנהגות של בריונות כביש מצד המשיב, המבטאת עילת מעצר מובהקת של ביטחון הציבור. מי אשר מהין להימלט בפראות מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית חסרת אחריות, מעיד כי נובע ממנו סיכון לשלום הציבור וביטחונו (השוו: בש"פ 7701/10). ההתעלמות מקריאות אנשי המשטרה אף מלמדת כי אין ליתן אמון במשיב, שכן, אדם שאיננו נרתע מהוראת שוטר שמסמן לו לעצור, פעם אחר פעם, לא מחוור כי ירתע מהוראה שיפוטית המכתיבה לו תנאי שחרור מסוימים (השוו: בש"פ 9701/06; בש"פ 1840/08). מסקנה זו מתעצמת לא רק בשל נסיבות ביצוע העבירות מושא כתב האישום דנא, אלא ממכלול הפרמטרים, לרבות עברו הפלילי בעבירות תעבורה, תקיפה וחבלה ממשית.

כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. בגיליון רישומו התעבורתי נמצא כי לחובתו 26 הרשעות קודמות בגין עבירות תעבורה שונות, בגין נדון למספר פסילות רישיון בפועל ופסילות רישיון מותנות. המשיב ציין בפני שירות המבחן כי לאחר ריצוי מאסרו בשנת 2018, השתתף בקבוצה הדרכתית-טיפולית לעוברי חוק מתחום התעבורה במסגרת רש"א, אך מתחור לכאורה כי לא היה בכך כדי להועיל. מעשיו החמורים ביותר בכתב האישום דנא, שבוצעו לפי הנתען בחודש מאי 2021 מעידים כי לא זו בלבד שמסוכנותו לא קתה, אלא שהתעצמה בינתיים.

תנאי יסודי לקיומה של חלופת מעצר הוא האפשרות לרחוש אמון, ולו ברמה בסיסית, לנאשם: " ... **היסוד המרכזי שנבחן לעניין שחרור לחלופת מעצר הינו מידת האמון שאפשר לתת בנאשם, כי אכן ימלא את התנאים שהוטלו עליו**" (בש"פ 3161/10 מדינת ישראל נ' מהרבנד [פורסם בנבו] (2.5.2010), ההדגשה הוספה). לעניין זה אף נפסק, כי האמון בנאשם המשוחרר בתנאים הוא "נשמת אפה של חלופת מעצר" (בש"פ 1489/99 פרושינובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (24.3.1999)).

במקרה דנא, ביצוע העבירות החמורות לכאורה מושא כתב האישום, בצד ריבוי עבירות התעבורה מצדו בשנים האחרונות, מלמדים על מסוכנות גבוהה. הדבר עולה בקנה אחד עם מסקנת שירות המבחן בדבר קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות תעבורה. עת אנו נדרשים לבחון האם יש מקום ליתן אמון במשיב, לא ניתן להתעלם מעברו התעבורתי המכביד. כבר נקבע כי שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. כל האמצעים

הנוספים, מפקחים בשר ודם או אמצעים אחרים, "אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו" (בש"פ 9854/06 אטיאס נ' מדינת ישראל; פסקה 16).

מטעם זה, הגם שעורכת התסקיר התרשמה שבכוחם של הערבים המוצעים להשפיע לחיוב על תפקודו של המשיב במסגרת מעצר הבית, סבורני כי עברו הפלילי ומאפייני אישיותו, בצד נסיבותיו הפרטניות של המקרה המונח לפנינו, תוך ביצוע עבירות חוזרות ונשנות בתחום התעבורתי, מובילים למסקנה כי המשיב אינו ראוי לאמון, וכי מידת ההסתברות להתממשות הסיכון, גבוהה.

בהקשר זה לא ניתן לחדד מתוקף התרשמות שירות המבחן כי המוטיבציה שהפגין המשיב להשתתף בהליך טיפולי בתחום התעבורה, מונעת מחשש מההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו ומתוך רצון להיטיב עם תנאי מעצרו, ולא מתוך הכרה בדפוסיו. כן צוין בתסקיר כי המשיב ניחן באימפולסיביות, בהעדר מחשבה מקדימה להתנהגות, ביכולת מצומצמת לוויסות דחפים, ובמזעור חלקו בביצוע העבירות תוך נטייה להשליך האחריות למעשיו על אחרים.

לאור המקובץ, אחר שנתתי דעתי לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען; עברו הפלילי של המשיב, לרבות בעבירות תעבורה ואלימות, ועמדת שירות המבחן - באתי לכלל מסקנה כי לא הובאו נסיבות חריגות שיש בהן כדי להצדיק סטייה מהמדיניות השיפוטית הנוהגת שהתווה בית המשפט העליון להורות על מעצרו של חשודים בעבירות מעין אלו מאחורי סורג וברית.

לאור האמור, מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשפ"ב, 19/12/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב דנינו, שופט

הוקלדעלידינהבורק